

Pusztulásra ítélt közösség túlélésének szilárd identitás a feltétele. Ha ez a fundamentum ép, lehetséges a stratégiaalkotás: a tudatos és csendes rezisztencia, a leleményes alkalmazkodás, vagy akár a hősiesség helytállása is.

Jelen kötet a túlélés lehetőségeit vizsgálja a jezsuita rend második világháború utáni sorsfordulójának tükrében.

E több dimenziós – egyházpolitikai, politikai, kultúrtörténeti és egyéni sorsokat formáló – történet, melyet politikai kampányok és irányváltások éppen úgy formáltak, mint az eltérő helyzetértékelésekből, személyes habitusból és a köteles engedelmségből fakadó feszültségek, számos kérdést vet fel:

Mit jelent a kommunista diktatúra időszakában a rendalapító öröksége és a Társaság tradíciója? Hogyan alakította az üldöztetés a szerzetesi identitást; hogyan formálták az egyházpolitikai „játzmák” a rendtartomány arculatát; melyek a jezsuiták túlélésért folytatott küzdelmének egyedi jellegzetességei?

Miért kezdeményezték a Szentszéknél titkos püspökszentelést? Hogyan működött a Kistarcsai Internálótáborban a „teológiai főiskola”? Miként értékelhető a rendtartomány provinciálisának az államvédelemmel kötött alkujája az '50-es évek közepén?

Olyan kérdésirányok ezek, melyek a rend sorsának korabeli alakulása mellett az egyházpolitikát formáló szervek motivációiba is bepillantást engednek.

2900 Ft

L'Harmattan

Bánkuti Gábor

JEZSUITÁK A DIKTATÚRÁBAN

Rendtörténet

Bánkuti Gábor

JEZSUITÁK A DIKTATÚRÁBAN

A Jézus Társasága Magyarországi Rendtartománya története 1945-1965